

הדג המעופף

סיפור - קמביז קאקאונד
איור - רוקסנה מאנוהארי

בים עמוק וגדול חי פעם דג צבעוני יחד עם
סבא שלו.
לסבא היה חרב חדה והוא שחה כל היום בים.
הוא קרע את רשתות הדייגים עם החרב
ושחרר את הדגים התפוסים בהן.

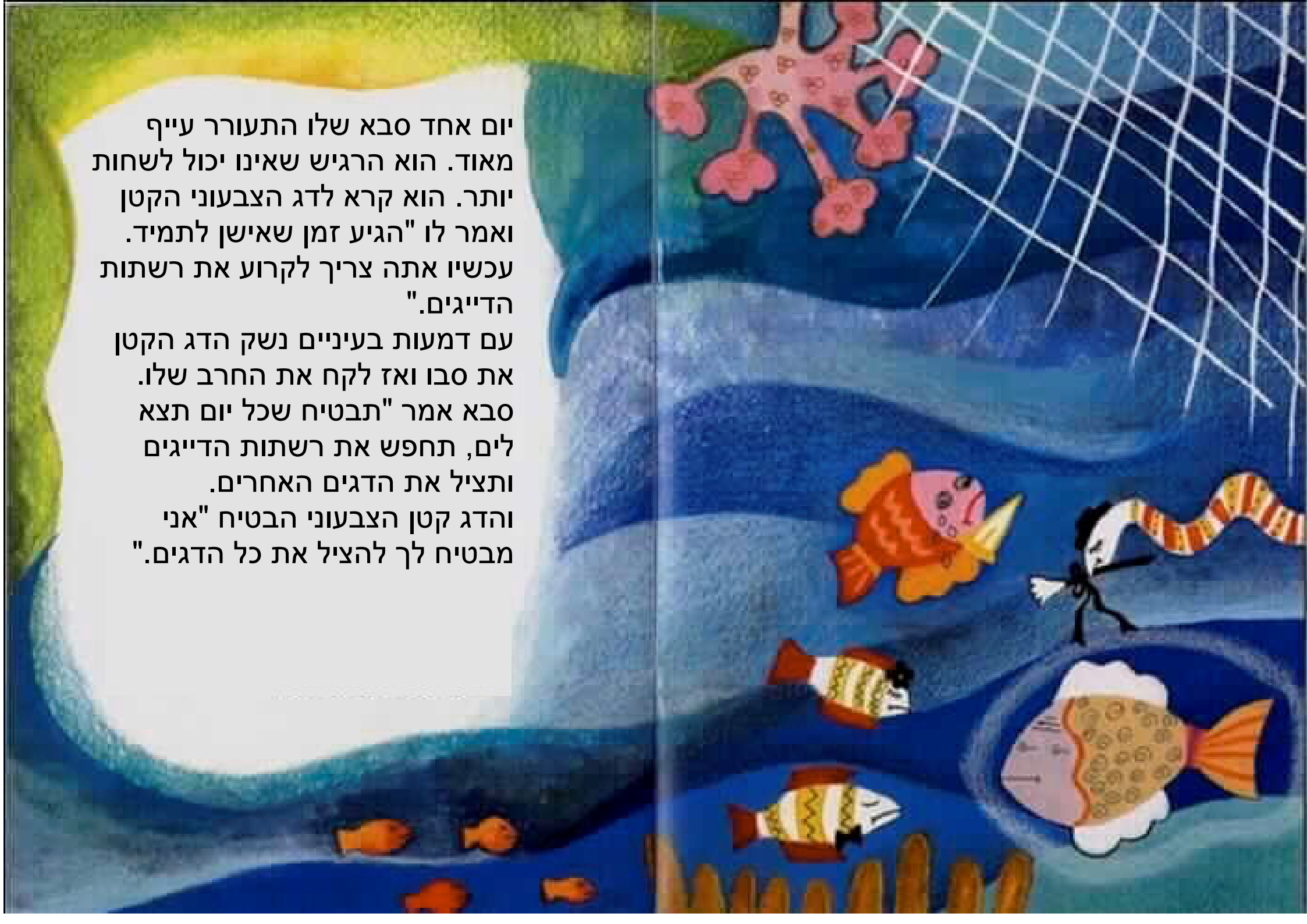

אך לדג הצבעוני הקטן לא היה מה
לעשות.
ולכן הוא חלם כל הזמן, מבוקר ועד ערב.

כשהתעורר בבוקר הוא נהג לעלות לפני
המים, להוציא את ראשו ולהביט על
הציפורים שהתעופפו מעל הים.
תמיד אמר "הלוואי והיו לי כנפיים ויכולתי
לעוף בשמיים. הו, כמה שהייתי רוצה לעוף!"

יום אחד סבא שלו התעורר עייף מאוד. הוא הרגיש שאינו יכול לשחות יותר. הוא קרא לדג הצבעוני הקטן ואמר לו "הגיע זמן שאישן לתמיד. עכשיו אתה צריך לקרוע את רשתות הדייגים."

עם דמעות בעיניים נשק הדג הקטן את סבו ואז לקח את החרב שלו. סבא אמר "תבטיח שכל יום תצא לים, תחפש את רשתות הדייגים ותציל את הדגים האחרים. והדג קטן הצבעוני הבטיח "אני מבטיח לך להציל את כל הדגים."

סבא לא דאג יותר. הוא אמר שלום לנכדו ועצם את עיניו לתמיד.

מאז הדג הקטן שחה בים וקרע את הרשתות. הוא רק לעתים רחוקות יצא לפני המים ולא אמר כבר "הו, כמה הייתי רוצה לעוף".

עברו ימים רבים והדג הקטן הצבעוני קרע רשתות רבות. הוא גם מצא ידידים רבים בין הדגים שהציל.

יום אחד צב ים גדול נתפס ברשת. כשהדג הצבעוני הקטן שמע את קריאותיו שחה אליו מהר. הוא היכה פעמים אחדות בחרב שלו וקרע את הרשת. הצב לא רצה להאמין ששוחרר ואמר מופתע "ידידי הקטן, אתה אמיץ מאוד. ממש גיבור קטן."
הדג הקטן שמח לשמוע מחמאות כאלה מחיית ים הגדולה והצב אמר "הצלת את חיי ואני רוצה לגמול לך במשהו."

אמר הדג הקטן "תפקידי הוא להציל את חיות הים. זאת הבטחתי לסבא שלי."
והצב הגדול ענה "אני מכיר את צמחית הים וערך האצות השונות. בוודאי יש לך משאלה כלשהי, כמו לכל אחד אחר. אשתדל לעזור לך למלא את המשאלה."

הדג הקטן אמר "הייתי רוצה לעוף, אבל זה הרי בלתי-אפשרי. רק ציפורים יכולות לעוף."
"המתן כאן" אמר הצב הגדול והוא נעלם במעמקי הים. הדג הקטן לא ראה אותו יותר וחשב שהצב עזב אותו לגמרי. אבל אז ראה את הצב חוזר אליו עם עלי אצות ירוקות בפיו.

הצב אמר לדג הקטן לאכול את העלים. כעבור יומיים שתי כנפיים קטנות וכחולות צמחו על גבו של הדג הקטן. הן היו קטנות תחילה, אבל גדלו מהר. ויום אחד הדג הצבעוני הקטן התרומם בעזרתן גבוה לשמיים.

כל יום הדג הצבעוני הקטן, שהיה עכשיו דג מעופף, עף מעל הים. הוא עף בכל הכוונים והתחרה עם הציפורים במעוף. כשהתעייף הוא חזר לים, שמה מים ונח.

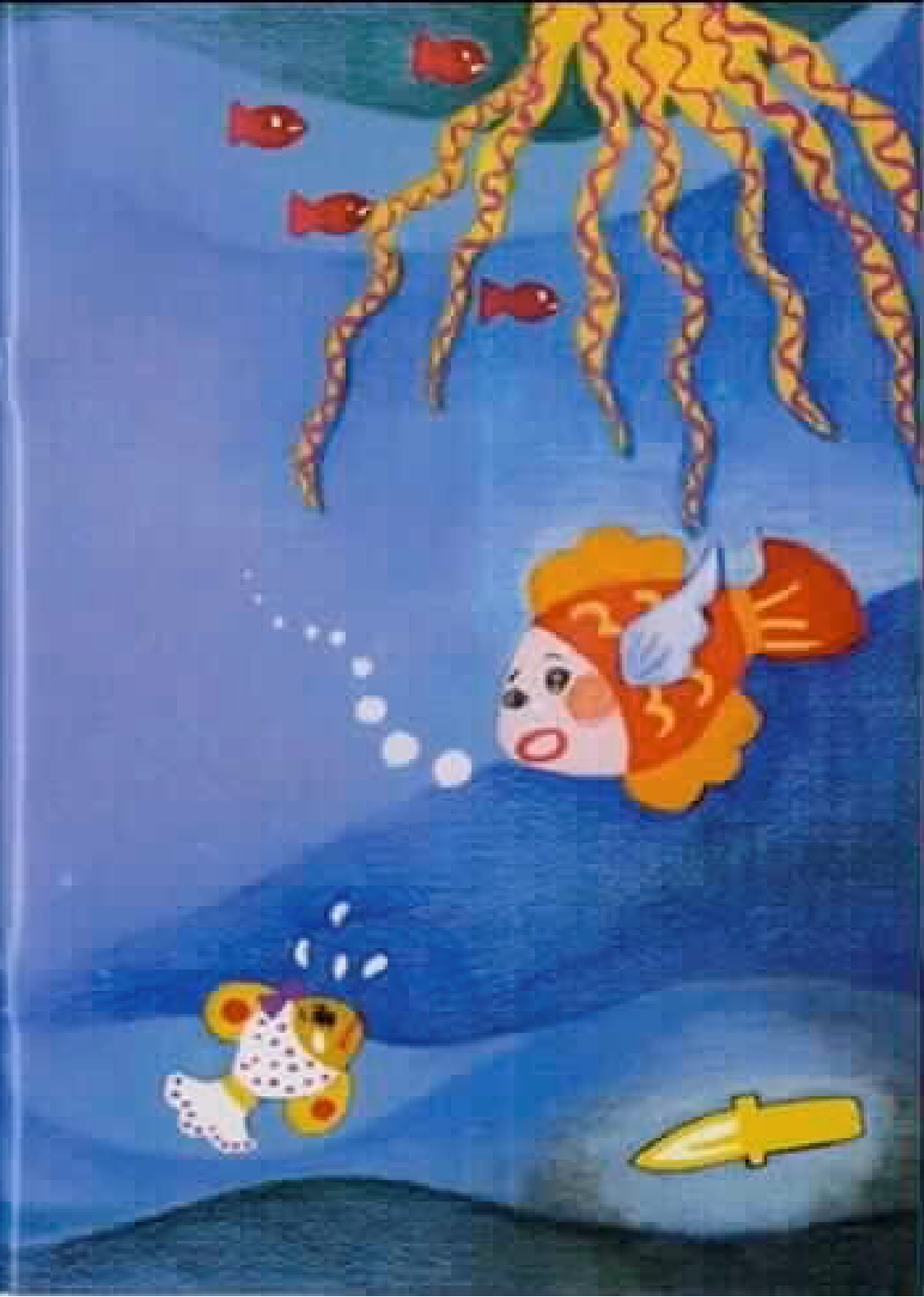

עברו ימים וחודשים. עכשיו הדג הצבעוני הקטן רק התעופף באוויר. כשרק ראה ציפורים מעליו, נשם עמוק מים ועלה אליהן. הציפורים הופתעו תמיד "איזה ציפור מוזרה! איזה כנפיים יפות. כמה יפה הוא עף!"

הדג המעופף הקטן היה מאושר כששמע את המחמאות.

אבל יום אחד, כאשר שחה במים שמע בכי.
בפינת הים בכה דגיג קטן. הדג המעופף ניגש
אליו ושאל "מה קרה, דג קטן? מדוע אתה
בוכה?"
והדגיג הקטן ענה "אמא ואבא שלי נתפסו
ברשת דייגים. אני הייתי קטן מספיק כדי
להתחמק, אבל הם נשארו ברשת והדייג לקח
אותם. עכשיו אני לבד. הרבה דגים נתפסים
עכשיו ברשתות והדייגים לוקחים אותם."
כשהדג המעופף שמע זאת, התעצב מאוד. הוא
אמר "שכחתי את הבטחתי לסבא. הייתי אנוכי
ועזבתי את ידיי."

הוא יצא למעמקי הים לחפש את החברים
מהעבר. אבל רבים מהם נלקחו כבר על ידי
הדייגים והים נראה ריק מאוד.
הדג המעופף התרומם מעל המים והביט על
הים. הוא ראה הרבה סירות דייגים והרבה
רשתות שנפרסו בים. הוא חזר מיד לים וחיפש
את החרב של סבא. עם החרב התחיל לקרוע
את כל הרשתות, אחת אחרי שנייה.

מאז הדג המעופף מתרומם כל יום באוויר
וכשרואה סירת דייגים הוא חוזר למים
וקורע את הרשתות עם החרב שלו.
עכשיו, בעזרת הכנפיים היפים הכחולים
שלו יכול לעזור טוב יותר לידידיו.

